

Nazwa zajęć:	Błąd i wyuczalność nauki. Krytyczne myślenie w przestrzeni międzyparadygmatycznej
Nazwa zajęć w j. angielskim:	Error and the Learnability of Science: Critical Thinking in the Interparadigmatic Space
Zajęcia dla dyscypliny:	Pedagogika

Semestr:	7	Status zajęć:	fakultatywny	Język wykładowy:	polski
Rok akademicki:		Numer katalogowy:			

Koordynator zajęć:	dr hab. Dariusz Stępkowski prof. SGGW
Prowadzący zajęcia:	dr hab. Dariusz Stępkowski prof. SGGW
Jednostka realizująca:	Katedra Pedagogiki
Jednostka zlecająca:	Szkoła Doktorska SGGW
Założenia, cele i opis zajęć:	Zajęcia mają charakter teoretyczno-warsztatowy i obejmują analizę paradygmatów nauki, pracę nad własnymi projektami badawczymi oraz dyskusje problemowe. Ich celem jest wsparcie doktorantów w przejściu od reprodukcji zastanych modeli do świadomego współtworzenia wiedzy. Obejmują trzy wymiary: epistemiczny (rozumienie nauki i jej wyuczalności), metarefleksyjny (analiza norm, kryteriów i błędów w różnych paradygmatach) oraz formacyjny (rozwój samodzielności badawczej). Punktem wyjścia jest pytanie o wyuczalność nauki i rolę krytycznego myślenia. W perspektywie komplementarności paradygmatów analizowane są różne rozumienia wiedzy i naukowości, ze szczególnym uwzględnieniem błędu jako efektu przyjętych założeń. Uczestnicy uczą się rozpoznawać paradygmatyczne uwarunkowania własnych badań i poruszać się między nimi bez relatywizmu i dogmatyzmu.
Forma dydaktyczna, liczba godzin:	10 godz.
Metody dydaktyczne:	problemowe: mini-wykład konceptualny; - dialogiczne: dialog sokratejski, debata problemowa, dyskusja moderowana; - refleksyjno-krytyczne: analiza własnego projektu badawczego, analiza komplementarna.

Efekty uczenia się

WIEDZA - doktorant po zrealizowaniu zajęć zna i rozumie:	UMIĘTNOŚCI - doktorant po zrealizowaniu zajęć potrafi:	KOMPETENCJE - doktorant po zrealizowaniu zajęć jest gotowy do:
W zakresie umożliwiającym rewizję istniejących paradygmatów w dziedzinie/w dyscyplinie – światowy dorobek, zbierający podstawy teoretyczne oraz ogólne i wybrane szczegółowe zagadnienia	Dokonywać krytycznej oceny wyników badań naukowych i działalności eksperckiej oraz ich wkładu w rozwój wiedzy dziedziny/dyscypliny	Krytycznej oceny dorobku reprezentowanej dziedziny/dyscypliny
Główne tendencje rozwojowe w dziedzinie/w dyscyplinie		Uznawania wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych charakterystycznych dla obszaru badań (dziedziny/dyscypliny) oraz w ujęciu interdyscyplinarnym
		Podtrzymywania etosu środowiska naukowego i prowadzenia niezależnej pracy badawczej
Sposób weryfikacji efektów uczenia się:	zadanie końcowe (esej): autoewaluacja własnego rozwoju poznawczego; porównanie dwóch paradygmatów naukowych; aktywność w dialogu sokratejskim / debacie problemowej / dyskusji moderowanej.	
Forma dokumentacji osiągniętych efektów uczenia się:	esej konceptualny pt. „Moja pozycja poznawcza”; - prezentacja ustna lub notatka analityczna; - indywidualny arkusz aktywności	
Elementy i wagi oceny końcowej:	1. Świadomość paradygmatyczna – 1-5 punktów. 2. Analiza normatywnych założeń projektu badawczego – 1-5 punktów. 3. Rozumienie kategorii błędu – 1-5 punktów. 4. Kompetencja międzyparadygmatyczna – 1-5 punktów. 5. Formułowanie własnej pozycji poznawczej – 1-5 punktów. Oceniana jest jakość refleksji, argumentacji i samodzielności myślenia, a nie zgodność z określoną koncepcją teoretyczną. Skala ocen: • 23–25 pkt – bardzo dobry • 19–22 pkt – dobry plus • 15–18 pkt – dobry • 11–14 pkt – dostateczny poniżej 11 pkt – niezaliczenie	
Miejsce realizacji zajęć:	sala dydaktyczna	
Limit osób w grupie:		
Literatura podstawowa i literatura uzupełniająca		
Dietrich Benner, Zarys ogólnej dydaktyki nauki. Podstawy i orientacje dla nauczania akademickiego, kształcenia nauczycieli i badań edukacyjnych, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2021.		
Mikołaj Brykczyński, Mit nauki: paradygmaty i dogmaty. Eneteia Wydawnictwo Psychologii i Kultury. Warszawa 2011.		
Karl Popper, Nieustanne poszukiwania. Autobiografia intelektualna. Wydawnictwo Znak. Kraków 1997.		
Uwagi:		

Odniesienie efektów uczenia się do charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji (poziom kwalifikacji 8):		
Symbol efektu:	Efekty uczenia się:	8 poziom PRK
SD1_KW01	W zakresie umożliwiającym rewizję istniejących paradygmatów w dziedzinie/w dyscyplinie – światowy dorobek, zbierający podstawy teoretyczne oraz ogólne i wybrane szczegółowe zagadnienia	P8S_WG
SD1_KW02	Główne tendencje rozwojowe w dziedzinie/w dyscyplinie	P8S_WG
SD1_KU05	Dokonywać krytycznej oceny wyników badań naukowych i działalności eksperckiej oraz ich wkładu w rozwój wiedzy dziedziny/dyscypliny	P8S_UW
SD1_KK01	Krytycznej oceny dorobku reprezentowanej dziedziny/dyscypliny	P8S_KK
SD1_KK03	Uznawania wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych charakterystycznych dla obszaru badań (dziedziny/dyscypliny) oraz w ujęciu interdyscyplinarnym	P8S_KK
SD1_KK08	Podtrzymywania etosu środowiska naukowego i prowadzenia niezależnej pracy badawczej	P8S_KR